

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

navrhovatelů: a) Ing. Č. B.

b) Č. B.

c) Z. B.

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Ivem Pavlů
sídlem nám. T. G. Masaryka 11, 796 01 Prostějov

proti
odpůrci:

obec Hvozd
sídlem Hvozd 90, 798 55 Hvozd

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu obce Hvozd schváleného usnesením zastupitelstva obce č. Z-16/2022 ze dne 4. 2. 2022, které nabylo účinnosti 9. 3. 2022, ve znění po rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12. 4. 2023, č. j. KUOK 35824/2023, vydaného v přezkumném řízení,

takto:

- I. Řízení se zastavuje v části návrhu týkající se pozemků p. č. XA, XB a XC, v k. ú. X.
- II. Ve zbytku se návrh zamítá.
- III. Navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Odpůrci se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Navrhovatelé se domáhají zrušení části Územního plánu obce Hvozd týkající se regulace lokálního biokoridoru.
2. Ke své aktivní legitimaci uvedli, že navrhovatel a) je vlastníkem pozemku p. č. XD zapsaného na LV č. XE v k. ú. X (všechny zmiňované pozemky se nacházejí v témže katastrálním území). Navrhovatel b) je vlastníkem pozemků p. č. XB, XF, XG, XA a XH zapsaných na LV č. XI. Navrhovatel c) je vlastníkem pozemků p. č. XJ, XC a XK zapsaných na LV č. XL. Navrhovatelé b) a c) jsou podílovými spoluvlastníky pozemků p. č. XM, XN a XO zapsaných na LV č. XP.
3. Podle navrhovatelů je lokální biokoridor vymezen v rozporu s hmotněprávní úpravou požadavků na zřizování biokoridorů a cílů, kterých by měly biokoridory v územním systému ekologické stability („ÚSES“) dosahovat. Podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 365/1992 Sb. se biokoridorem rozumí území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry, čímž vytváří z oddělených biocenter síť. Biokoridory by tedy měly být přírodní plochy, např. strouhy, meze, aleje, živé ploty atd., ojediněle i pole mezi lesy nebo umělý prvek. Takovému zadání v žádném případě neodpovídá lokální biokoridor vymezený v napadeném územním plánu. Označená plocha je tvořena souvislým pásmem lesů a zahrnuje pozemky navrhovatelů. Chybí různorodost a rozmanitost pásu pozemků tvořících biokoridor.
4. Navrhovatelé v průběhu projednávání územního plánu vznesli dne 15. 9. 2021 námitky. V nich tvrdili, že vymezením biokoridoru je výrazně omezena funkce lesa, který je tvořen vesměs víceletými porosty. Doložili rovněž rozhodnutí Městského úřadu Konice, odboru životního prostředí, ze dne 21. 11. 2022, z něhož plyne, že pozemky p. č. XC a XK jsou pozemky určené k plnění funkcí lesa. Dále přiložili vyjádření Lesy ČR, s. p. z 31. 1. 2022, podle něhož se na daných pozemcích nachází jedle, borovice a smrky a jejich věk je 16–19 let. V územním plánu se argumentuje rovněž tím, že biokoridor je zřizován u potoku Špraněk. V tomto potoku je však již 10 let je vádí, neboť vodu odsává vodárna pro Konicko. Kolem suchého koryta padají nemocné stromy. I na základě odborných konzultací bylo navrhovatelům potvrzeno, že biokoridor by měl být souvislý pás dlouhý pět až osm kilometrů, bez pravých úhlů, zatravněný, s mokřady, tůněmi a keři. Nic takového biokoridor vymezený v územním plánu odpůrce nesplňuje. Na jejich námitky obdrželi pouze sdělení krajského úřadu z 22. 9. 2021, že námitky byly postoupeny příslušnému správnímu orgánu. To však neznamená, že o nich bylo věcně rozhodnuto; žádné stanovisko o projednání námitek neobdrželi. To způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí v dané části.
5. K existenci lesů na jejich pozemcích uvedli, že od roku 2002 zalesňovali pozemky p. č. XC, XA, XH, XB, XF a XK, které byly dříve trvalými travními porosty. Se souhlasem obce byla kultura pozemků změněna nejprve na ostatní plochu, aby mohla být zalesněna. Nyní jsou pozemky vedeny jako lesní (viz územní řízení před Městským úřadem Konice, stavebním úřadem, č. j. SÚ-Šín-2002/222 a SÚ-Šín-2002/223). Pozemek č. XD byl lesem od nepaměti. Zřízením lokálního biokoridoru bylo narušeno hospodaření navrhovatelů

v lesích. Jsou omezeni požadavky kladenými na existenci biokoridoru, které jsou v příkrém rozporu s požadavky na hospodaření v lesích. V důsledku toho by navrhovatelé museli požadovat náhradu za ztížené hospodaření dle § 58 zákona č. 114/1992 Sb.

6. Další skutečností zpochybňující relevantnost územního plánu v části zřízení lokálního biokoridoru jsou faktické záměny kultur pozemků uvedených v mapových částech územního plánu. Parcely vedené jako travní porost jsou v legendě označovány jako NSp (plochy smíšeného nezastavěného území – přírodní). Fakticky se ale jedná o lesy se stářím desítek let (např. parcely 231/8, 323/9, 323/7, 323/12, 323/10). Parcela 323/5 je označena jako SV (plochy smíšené obytné – venkovské), přestože se jedná o les stáří cca 45 let. Podobných nesrovnalostí je v územním plánu takové množství, že jej činí nehodnověrným. Lze usuzovat, že při zpracování územního plánu byly použity staré a nepřesné podklady a nebyla ověřena situace na místě samém. Pokud by se tak stalo, bylo by zjištěno, že se v místech umístění biokoridoru nachází prudké svahy zcela nezpůsobilé pro migraci zvěře. Trasa biokoridoru byla určena bez hlubšího rozmyslu zřejmě pouze z důvodu, že zřizování biokoridorů odpovídá současnému trendu (viz žádost o rozhodnutí v pochybnostech ze dne 25. 4. 2022 doručená Městskému úřadu Konice, odboru životního prostředí, a barevné fotokopie mapových podkladů územního plánu s poznámkami).
7. Vymezení lokálního biokoridoru tak bylo v územním plánu neúčelné a odporuje smyslu biokoridorů [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 365/1992 Sb.]. Pokud by byl biokoridor platně zřízen, bylo by nutné respektovat střet vlastnického práva vlastníků lesů a povinných subjektů respektujících normy ochrany přírody. Předmětné omezení by citelně zasahovalo navrhovatele při zásazích v jejich lesích, resp. při jejich plánované obnově.
8. Požadují proto, aby soud zrušil územní plán v části, ve které je vymezen lokální biokoridor na pozemcích p. č. XD, XB, XF, XK, XA, XG, XQ, XC a XJ, vše v k. ú. X.

II. Vyjádření odpůrce

9. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že musel do nového územního plánu zapracovat Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje („ZÚR“), které obsahují biokoridory a biocentra na regionální a neregionální úrovni. Tyto prvky ÚSES mají pro obec spíše doplňkový význam. Do územního plánu mohou být vyznačeny jakkoli, neboť zvěř stejně bude chodit, jak se jí zlíbí. Odpůrci bylo sděleno od kompetentních orgánů, že v lokalitě biokoridorů nelze stavět žádné účelové stavby (např. větrné elektrárny a fotovoltaické elektrárny), což v případě lesů stejně není možné. Z usnesení předcházejícího zastupitelstva totiž plyne, že v extravilánu Vojtěchova je zakázáno budovat tyto stavby. Územní plán byl zpracováván dva roky, v průběhu nichž byli občané o změnách včas informováni a mohli proti nim podávat námítky a připomínky. Na veřejném projednání podal pan B. 6 námitek, které byly řádně vypořádány.
10. Dále uvedl, že biokoridor jako spojnice biocenter může být z části tvořen vzrostlým lesem. Funkce lesa biokoridorem není nijak omezena. Žalobci zmiňované parcely p. č. XC, XR, XS, XT, XU jsou pouze zalesněné louky v katastru označené jako trvalý travní porost; jako les vypadají, ovšem nejsou lesními pozemky. Navíc ne všechny jsou ve vlastnictví navrhovatelů. Předmětný prostor navíc není biokoridor, ale regionální biocentrum RBC 274a – Taramka, které bylo převzato do územního plánu z nadřazené územně plánovací dokumentace. U výtky údajně prudkého svahu navrhovatelé nespecifikovali, k jakému biokoridoru se vztahuje. Nesprávný je rovněž údaj o délce biokoridoru; ta by neměla

přesahovat 2000 m. V regionálním biokoridoru RBK 1428 leží pouze parcely XD a XB, parcela XA leží pouze malou částí v lokálním biokoridoru LBK01. Ostatní navrhovateli zmiňované parcely se v biokoridoru nenachází.

III. Další vyjádření účastníků řízení

11. Podáním ze dne 2. 5. 2023 vzali navrhovatelé částečně zpět svůj návrh ohledně pozemků p. č. XA, XB a XC, vůči nimž byly uznány jejich námitky Krajským úřadem Olomouckého kraje v rámci přezkumného řízení.

IV. K podmínkám řízení před soudem

12. Před tím, než soud přistoupil k věcnému posouzení návrhu, zabýval se naplněním podmínek řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého soudního řádu správního existence předmětu řízení (tj. opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatelů a formulace závěrečného návrhu, to vše v souladu s podmínkami vyplývajících z ustanovení § 101a a § 101b zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
13. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem. Aktivní procesní legitimace navrhovatele se zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, *obec Vysoká nad Labem*, body 31, 34 a 37).
14. Navrhovatelé svoji aktivní legitimaci k podání návrhu odvozují z vlastnictví pozemků zapsaných na listech vlastnictví č. XE, XI a XP. Tato skutečnost nebyla mezi účastníky sporná. Soud tedy vycházel z toho, že navrhovatelé prokázali vlastnictví řady pozemků v katastrálním území odpůrce a že věrohodně poukazovali na zkrácení svých subjektivních práv, konkrétně práva vlastnického (čl. 11 Listiny). Navrhovatelé tedy byli k podání návrhu aktivně legitimováni. Ostatně odpůrce v tomto ohledu ani ničeho nenamítal.
15. Ve věci nebyla spornou ani pasivní legitimace odpůrce, který napadený územní plán vydal, jakož ani skutečnost, že územní plán představuje opatření obecné povahy [§ 43 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona)].
16. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu (petitu), neboť navrhovatelé ve svém návrhu jednoznačně uvedli, že se domáhají zrušení části územního plánu (příčemž svůj petit upravili v reakci na výsledek přezkumného řízení). Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. (především návrhové body) a je včasný (byl podán ve lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.).
17. Podle § 101b odst. 3 s. ř. s. *soud při přezkoumání opatření obecné povahy vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy*. Současně je však soud povinen zohledňovat i existenci napadeného opatření obecné povahy v době rozhodování, neboť jde o jednu z podmínek řízení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, čj. 8 Ao 8/2011-129). V nynějším případě byla rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12. 4. 2023, č. j. KUOK 35824/2023, vydaným v přezkumném řízení zrušena část územního plánu týkající se severozápadního cípu k. ú. X, v rozsahu pozemků parc. č. 929, 937/3, 942/1, 927/1, 927/2, 928/2, 941/2, 926/2, a části pozemků parc. č. 937/4, 943, 942/2, 937/5, 931/3, 926/1, 1159/1 a 925/1 a 2, vše v rozsahu cca 2 ha

(výrok 1). Výrokem 2 tohoto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutí o námitkách č. 4, č. 5 a č. 6 včetně vymezení ploch smíšených nezastavěného území – přírodních NSp s funkcí biokoridoru na pozemcích parc. č. XA, XB a XO a s funkcí biocentra na pozemku parc. č. XC, vše v k. ú. X. Dojde-li v přezkumném řízení ke zrušení části napadeného opatření obecné povahy, je soud povinen tuto skutečnost v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. zohlednit při zkoumání podmínek řízení. Tím dochází k průlomů do principu vázanosti soudu opatření obecné povahy v době jeho vydání plynoucího z § 101b odst. 3 s. ř. s. a soud je povinen vycházet ze znění opatření obecné povahy účinného v době jeho rozhodování (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 1. 2023, č. j. 64 A 8/2022-268). Tomu ostatně odpovídá i úprava navrhovaného petitu, k níž navrhovatelé přistoupili v návaznosti na rozhodnutí krajského úřadu. Řízení o části návrhu týkající se regulace pozemků p. č. XA, XB a XC tak bylo výrokem I. rozsudku zastaveno.

18. Podmínky řízení byly v dané věci naplněny, proto soud přistoupil ve zbytku k věcnému přezkumu územního plánu v intencích podaného návrhu.

V. Ústní jednání

19. Při ústním jednání dne 1. 6. 2023 účastníci setrvali na argumentech obsažených ve svých předchozích písemných podáních.
20. Zástupce navrhovatelů odkázal na podaný návrh a zdůraznil, že biokoridor je vymezen v rozporu s jeho účelem, aniž by bylo provedeno šetření v terénu. Navrhovatel a) k věci samé dodal, že na svých pozemcích vysázel spoustu stromů. Odpůrce umístil biokoridor do lesů, aniž by zkoumal, zda je jeho umístění vhodné pro pohyb zvěře. Plochy označené jako NSp měly být lesními pozemky.
21. Zástupce odpůrce poznamenal, že první územní plán obce byl schválen v roce 2006. Důvodem pro vypracování nového územního plánu byla nutnost rozvoje obce a vymezení nových zastavitelných ploch. Biokoridory nejsou pro obec stěžejní. Jejich vymezení je převzato z původního územního plánu. Na plochách NSp se nenachází biokoridor.
22. Soud při jednání konstatoval obsah soudního a správního spisu. Skutečnosti vyplývající z výpisů z katastru nemovitostí prokazující vlastnictví pozemků navrhovatelů (č. l. 9-13) byly mezi účastníky řízení nesporné, proto těmito výpisy soud dokazování neprováděl (§ 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb.), vyjma výpisu z katastru nemovitostí z listu vlastnictví XE (č. l. 7-8 spisu), k němuž navrhovatel a) zdůraznil, že lesní pozemky p. č. XV, XW a XD jsou v jeho vlastnictví na základě smlouvy o převodu nemovitosti z 28. 4. 1970 a smlouvy kupní z 30. 10. 2015. Dále účastníci označili za nesporné skutečnosti vyplývající z jejich přípisů Olomouckému kraji ze dne 15. 9. 2021 (č. l. 14-16; ty ostatně jsou součástí předloženého správního spisu) a z rozhodnutí Městského úřadu Konice, odboru životního prostředí, ze dne 21. 11. 2022, č. j. KON 15864/2022 (č. l. 17). Podle tohoto rozhodnutí pozemky p. č. XC a XK jsou pozemky určené k plnění funkcí lesa. Soud při jednání provedl dokazování územním plánem odpůrce z roku 2006, rozhodnutím krajského úřadu ze dne 12. 4. 2023, č. j. KUOK 35824/2023, a přílohami navrhovatelů obsahujícími výřezy z mapové části územního plánu s popisem ohledně stavu v terénu (viz přílohová obálka na č. l. 30). Na provedení dalších důkazů zmiňovaných v návrhu navrhovatelé při jednání netrvali.

VI. Posouzení věci soudem

23. Po částečném zpětvzetí návrhu soud posuzoval toliko důvodnost regulace územního plánu ve vztahu k navrhovateli zmiňovaným pozemkům p. č. XD, XF, XK, XQ, XG a XJ, vše v k. ú. X.
24. Návrh **není** důvodný.
25. Regulace na pozemcích navrhovatelů b) a c) byla již předmětem přezkumného řízení, které zahájil Krajský úřad Olomouckého kraje mimo jiné na základě podnětů těchto dvou navrhovatelů. Ve vztahu k pozemkům v jejich vlastnictví jim krajský úřad v rozhodnutí z 12. 4. 2023 sdělil, že prvky ÚSES jsou vymezeny jen na pozemcích p. č. XC, XB a dílčí části pozemků p. č. XA a XO. Na těchto pozemcích byla výrokem 2 rozhodnutí krajského úřadu regulace zrušena z důvodu nepřezkoumatelnosti. Ve vztahu ke zbylým pozemkům navrhovatelů b) a c) nicméně krajský úřad uzavřel, že se na nich biokoridor ani biocentrum nenachází. Shodně argumentoval i odpůrce ve vyjádření k návrhu. Ani při jednání navrhovatelé ani jejich zástupce ve vztahu k těmto pozemkům nevysvětlili, proč mají za to, že se na nich biokoridor nachází, resp. v čem jim regulace přijatá územním plánem zasahuje do práv.
26. Soud proto souhlasí s argumentací odpůrce, že až na pozemek navrhovatele a) p. č. XD nejsou pozemky navrhovatelů vymezené v návrhu (po úpravě petitu v návaznosti na výsledek přezkumného řízení) umístěny v biokoridoru ani biocentru. Argumentaci navrhovatelů ohledně nezákonnosti vymezení prvků ÚSES ve vztahu k pozemkům p. č. XF, XK, XQ, XG a XJ tak je nutno odmítnout jako nedůvodnou z důvodu nedostatku věcné legitimace. Nadto pozemek p. č. XQ zmiňovaný v petitu návrhu není ve vlastnictví žádného z navrhovatelů (viz výpisy z katastru nemovitostí na č. l. 7-13 spisu), ale ve vlastnictví ZS Bohuslavice, jak uváděl odpůrce ve vyjádření z 27. 3. 2023; navrhovatelé tuto skutečnost při jednání nijak nezpochybnili.
27. Z navrhovateli vyjmenovaných pozemků, u nichž na svém návrhu setrvali i po rozhodnutí krajského úřadu vydaného v přezkumném řízení, se tedy v biokoridoru nachází pozemek p. č. XD ve vlastnictví navrhovatele a).
28. Důvodnost argumentace o nezákonnosti vymezení biokoridoru tak soud posuzoval pouze ve vztahu k tomuto pozemku.
29. Pozemek p. č. XD se nachází v ploše NL s funkcí biokoridoru – RBK1428c (plocha lesní s funkcí biokoridoru). Odůvodnění územního plánu na str. 81 k ploše RBK 1428 uvádí, že tento regionální biokoridor „propojuje RBC Špraněk a RBC Taramka. Je částečně vymezen na lučních plochách s lemovou a ekotonovou vegetací polních a lučních remízů a křovin. Parametry tohoto biokoridoru jsou na řešeném území dostatečné. Zbývá dobudovat část přes údolí toku Špraněk, která není plně funkční, V této partii je třeba prosazovat odpovídající dřevinnou skladbu stromů a keřů (dub letní jasan, olše).“
30. Obecně pak územní plán ke koncepci vymezení prvků ÚSES uvádí, že „[n]ávrh ÚSES zakreslený v tomto územním plánu Hvozď navazuje ÚSES navržený v územním plánu obce Hvozď z prosince 2006. Při návrhu ÚSES v řešeném území byly zohledněny i ÚP sousedících obcí. Limitujícím faktorem při úpravě prostorového uspořádání ÚSES byl požadavek, aby ÚSES mohl plnit svoji biologickou funkci a požadavek na zvýšení ekologické stability v území při zachování současného zemědělského využívání krajiny. Biologická funkce ÚSES je spojena s funkcí půdoochrannou (protierozní zasakovací pásy, větrolamy) a funkcí estetickou“ (srov. str. 76 odůvodnění). Podle bodu 3.11.6 odůvodnění „[n]ávrh skladebných prvků ÚSES vychází z

řešení územního plánu obce Hvozď. Do tohoto elaborátu bylo vymezení ÚSES převzato z Generelu lokálního ÚSES (ÚHUL Kroměříž, 1995) ÚSES vymezený v řešeném území navazuje na ÚSES vymezený v okolních katastrech“ (viz str. 80 odůvodnění). Skutečnost, že umístění regionálního koridoru RBK 1428c na pozemku p. č. XD bylo převzato z dříve platného Územního plánu Hvozď z roku 2006, soud ověřil v rámci dokazování při jednání (zejm. z výkresů č. 2 Hlavní výkres a č. 11 Veřejně prospěšné stavby územního plánu odpůrce z roku 2006). Rovněž grafická část nyní napadeného územního plánu (Hlavní výkres) svědčí o tom, že koridor RBK1428 byl převzat z územního plánu z roku 2006, neboť zde jsou stávající plochy s funkcí biokoridoru vyznačeny zeleným šrafováním, zatímco nově vytvářené plochy biokoridorů šrafováním červeným.

31. Navrhovatel a) ve vztahu k regulaci na pozemku p. č. XD podal v průběhu pořizování územního plánu námítky a požadoval využívat předmětný pozemek k individuální rekreaci. Odpůrce nicméně v rozhodnutí o námitkách podané námitce nevyhověl s tím, že regulace pozemku – plocha lesní s regionálním biokoridorem – je přebírána z územního plánu z roku 2006, přičemž doplňková funkce pobytové rekreace je v nezastavěném území nepřipustná (viz str. 106 odůvodnění).
32. Při jednání navrhovatel a) k dotazu soudu dotčení svých práv umístěním biokoridoru na pozemku p. č. XD specifikoval tak, že se obává, že bude muset přizpůsobit dosavadní způsob hospodaření v lesích umístěnému biokoridoru, tj. počínat si při hospodaření tak, aby na pozemku byly podmínky biokoridoru naplněny (vybudováním mokřad, tůní apod.). Konkrétní poukaz na žádné ustanovení právního předpisu, které by mu takovou povinnost ukládalo, či na konkrétní pasáž územního plánu, z něhož by nemožnost dosavadního způsobu využívání lesa vyplývala, však neuvedl.
33. Za této situace soud neshledal dotčení práv navrhovatele a) umístěním biokoridoru na pozemku p. č. XD jako relevantní. Obava navrhovatele a), že bude muset nové regulaci přizpůsobit dosavadní způsob hospodaření v lesích, nebyla ničím podložena. Z regulace obsažené v napadeném územním plánu žádný požadavek na odlišný způsob hospodaření oproti současnému stavu neplyne (viz regulace citovaná v bodě 30 shora). Navíc je významné, že regulace biokoridoru byla na pozemku obsažena již v původním územním plánu z roku 2006. Lesní hospodářský plán, na základě něhož navrhovatel a) v lese hospodáří, tak již v současnosti umístění biokoridoru na předmětném pozemku musí reflektovat. Je rovněž otázkou, zda se nynějším plánem přijatá regulace navrhovatele a) vůbec nějakým způsobem může dotýkat na právech, pokud na jeho pozemku byl biokoridor shodným způsobem vymezen již v předchozím územním plánu. V tom je judikatura Nejvyššího správního soudu nejednotná. Podle rozsudku ze dne 20. 6. 2011, č. j. 2 Ao 4/2011-100, totiž převzetí identické koncepce novým územním plánem nemůže představovat zásah do práv navrhovatele, nicméně např. z pozdějšího rozsudku ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 Aos 4/2012-31, se podává, že vydání nového územního plánu znamená nutnost nového zohlednění námitek dotčení práv navrhovatele i v situaci, že je přebírán dosavadní způsob regulace z původního územního plánu (k tomu podrobně viz např. rozsudek ze dne 28. 8. 2020, č. j. 6 As 141/2019-64, body 19 a násl.). Pro nynější věc však není tato nejednoznačnost závěrů Nejvyššího správního soudu podstatná. Stěžejní je totiž fakt, že navrhovatel a) v podaném návrhu ani při ústním jednání přesvědčivě neprokázal dotčení svých práv vymezením biokoridoru na pozemku p. č. XD. Jeho námítky směřující proti nezákonnosti vymezení biokoridoru tak nejsou důvodné.

34. K obecným výtkám navrhovatelů (vzneseným bez vazby na konkrétní pozemky zasažené regulací) ohledně vymezení biokoridoru bez provedení šetření v terénu a bez zohlednění podmínek pro vymezování biokoridorů vyplývajících z vyhlášky č. 365/1992 Sb. soud doplňuje, že navrhovatelům v řízení o zrušení opatření obecné povahy přísluší toliko ochrana jejich vlastních práv, nikoliv ochrana veřejných zájmů na úseku přírody a krajiny. Tento obecný zájem veřejnosti chrání v průběhu procesu pořizování územního plánu příslušný dotčený orgán (orgán ochrany přírody a krajiny); ten však proti způsobu vymezení prvků ÚSES v návrhu územního plánu neměl připomínku (viz stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze 7. 1. 2021, č. j. KUOK 2062/2021).
35. Co se týče namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách navrhovatelů z 15. 9. 2021, lze uvést následující. Ve vztahu k námitkám navrhovatelů b) a c) vypořádaných pod body 4-6 rozhodnutí o námitkách soud odkazuje na rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12. 4. 2023, jehož výrokem 2 bylo částečně zrušeno rozhodnutí o námitkách č. 4, 5 a 6 včetně vymezení ploch smíšených nezastavěného území – přírodních NSp s funkcí biokoridoru na pozemcích p. č. XA, XB a XO a s funkcí biocentra na pozemku p. č. XX pro nepřezkoumatelnost. Argumentace navrhovatelů b) a c) tak v daném rozsahu byla shledána krajským úřadem důvodnou a v návaznosti na to vzali navrhovatelé v části svůj návrh zpět, proto bylo řízení o nynějším návrhu v dané části zastaveno (viz výrok I. rozsudku).
36. Způsob vypořádání námitek navrhovatele a) považuje soud za jasný a přezkoumatelný (viz bod 31 výše). Navrhovatel v námitce č. 1 požadoval změnu způsobu využití pozemku, nicméně odpůrce jeho námitce nevyhověl z důvodu, že jde o pozemek lesní s funkcí biokoridoru, který výstavbu objektů individuální rekreace neumožňuje. Dodal, že daný stav byl přebrán z předchozího územního plánu (viz str. 106 odůvodnění). Obdobně námitka navrhovatele b) č. 2 se týkala požadavku na umožnění rekreace. I zde odpůrce v rozhodnutí o námitce č. 2 sdělil, že pozemky v původním územním plánu označené jako zóna přirozených lučních porostů byly novým územním plánem zahrnuty do ploch smíšených nezastavěného území – přírodní, které stavby individuální rekreace neumožňují (viz str. 106-107 odůvodnění). I tento způsob vypořádání námitek ob stojí podle soudu z hlediska přezkoumatelnosti. Co se týče námitek č. 3 navrhovatelů a) a c), té bylo v částečném rozsahu vyhověno. Část parcel byla podle požadavku zahrnuta do plochy bydlení v obytných domech, ostatní v námitkách zmiňované plochy byly ponechány v plochách smíšené bydlení obytné a venkovské. Ani zde soud neshledal nedostatky způsobující nepřezkoumatelnost, proto odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 3 považuje za přezkoumatelné (viz str. 107 odůvodnění). Navíc navrhovatelé nespecifikovali, v čem konkrétně spatřují nepřezkoumatelnost vypořádání jejich námitek. S přihlédnutím k obsahu podaných námitek však podle soudu odůvodnění rozhodnutí o námitkách ob stojí. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách tak není důvodná.
37. K výhradám navrhovatelů, že některé plochy byly označeny jako plochy přírodní, přestože se jedná o parcely se vzrostlými lesy, soud uvádí, že navrhovatelé ve vztahu k těmto námitkám neuvedli, jaký negativní dopad do práv jim regulace obsažená v územním plánu způsobuje. Jak bylo zmíněno výše, řízení podle § 101a s. ř. s. neslouží k obecné ochraně zákonnosti (či správnosti) přijatého územního plánu, ale k ochraně konkrétních práv navrhovatelů. Pokud navrhovatelé neuvádí, jak se jich regulace související s označením ploch jako přírodní namísto ploch lesních konkrétně na právech dotýká, nemají věcnou legitimaci a jejich námitky nemohou být úspěšné. Odpůrce k této obecné argumentaci

poznamenal, že při vydání územního plánu vycházel ze stavu v katastru nemovitostí. Ostatně navrhovatelé v průběhu pořizování územního plánu žádné námitky v tomto směru nevznesli. Argumentace ohledně faktických záměr kultur pozemků tak není důvodná, neboť navrhovatelé neprokázali, že by jim přijatý způsob regulace jakkoli zasahoval do práv. Navíc podstata podaného návrhu směřovala vůči vymezení biokoridoru na pozemcích navrhovatelů (viz i uplatněný petit návrhu), nikoliv proti způsobu vymezení ploch, na nichž se biokoridor ani biocentrum nenachází.

VII. Závěr a náklady řízení

38. Vzhledem k tomu, že napadené opatření obecné povahy v soudním přezkumu obstálo, soud podle § 101d odst. 2 s. ř. s., věta druhá, ve zbytku návrh zamítl (viz výrok II. rozsudku).
39. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelé v řízení úspěšní nebyli, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce náhradu nákladů řízení nepožadoval. Soud proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 1. června 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu